

Halloween in the Kink

Det var The Rubber Ball, arrangementet som kalder sig The World's Biggest Fetish Celebration, der bragte mig tilbage til London i fire vidunderligt lune efterårsdage efter en pause på 22 år

Og mødet med ca. 3.000 andre ud-klædningsglade mennesker fra alle egne af verden var bestemt en rejse værd. Selv om min fetich ikke er gummi, men læder og satin, selv om stemningen ikke opfordrede til SM, og selv om jeg normalt er for gammel til at gå til technofester.

Stemningen var forventningsfuld og høj fra starten. Her var der ikke noget med at ankomme ud på natten, man skulle jo have noget for sine 35 pund og var mødt op allerede klokken ti. Så da vi ankom til The Fabric ved halv ellevetiden, var der stadig en kø på over en halv time for overhovedet at komme ind. En lidt kold fornøjelse for den meget letpåkædte skare.

The Fabric ligger i store hvælvede rum under kødbyen. Der var to scener⁷ flere dansegulve og mange mindre rum, men næsten ingen steder, hvor man kunne sætte sig og hvile sine højhælede fødder, og ingen chill-out rooms eller legerum. Så når man ikke lige dansede, kunne man kun skride omkring og se på alle de andre spændende mennesker i deres flotte tøj. 09 der var meget at kikke på. Hr. og Fru Pæn i gummi-skjorte og slacks, de helt unge mænd og kvinder, som havde skabt sig om til fantastiske væsener og en masse utroligt flotte transvestitter. Min egen ledsager lyste som en stjerne i sit lysterøde stuepige-dress blandt alt det

sorte, jeg selv var i sort satin og korset. Vi tog skam allesammen os selv meget alvorligt med en enkelt glad undtagelse. Et par var pustet op til et utroligt omfang, så de lignede en blanding michelinmænd og teletubbies. De kaldte smilene frem og morede sig selv åbenlyst. Også en gruppe, der var klædt på af David Spain tiltrak sig opmærksomhed. Han laver noget meget flot tøj af kraftigt sort strækstof med plader af rusffrit stål. Festen var desuden en stor fryd for en, der elsker at studere tatoveringer.

Aftenen igennem var der optræden af alle slags, dansere, manequinopvisning og en tryllekunstner, så jeg har set den oversavede dame i gummitøj, og så vrimlede det med fotografer og videokameraer, som indfangede de mest betydningsfulde gæster. Der var langt hjem til SMils hygge og ukommercielle virksomhed, for man skal jo ikke tage fejl af, at det gælder om at få nogle gode billeder i kassen til Skin Two og den årlige video fra begivenheden.

En anden oplevelse var mødet med Autumn Adamme fra Dark Garden i San Francisco. Jeg har længe beundret, hvad jeg synes er verdens flotteste korsetter på www.darkgarden.net, og jeg havde faktisk besluttet at give mig i kast med et målebånd med engelske tommer og en bestilling via Internet, da jeg så, at Dark Garden havde en stand på The Fetish Expo, som også var en del af arrangementet.

Så jeg stillede på messen, så snart den åbnede søndag formiddag, og lod chefdesigneren tage målene selv. Jeg tror, hun var lidt bæret over

min iver, og jeg fik det nærmest til at lyde som om, jeg var kommet til London for at træffe hende, hvad faktisk også var sandt. Hun og hendes hjælpere var selvfølgelig iført de mest velsiddende korsetter, jeg endnu har set, og nu går jeg og glæder mig som et barn til juleaften. Hvis jeg er meget heldig, får jeg mit korset inden nytår.

Messen var i øvrigt en god oplevelse, ikke så stor, men absolut seriøs og uden den fims af dildoer og pornofilm, der karakteriserer de danske sex-messer. Der var fortrinsvis fetichtøj plus strømper, sko og smykker. Så var der en del kunst, masser af bøger og fine sager indenfor manchetter og halsbånd i gummi og læder. Mit køb blev et par ruller bondagetape i en meget god kvalitet, så jeg har allerede klaret julegaven til min yndlingslave.

Vores øvrige butiksbesøg var planlagt efter, at min ledsager var på jagt efter sko, og det bragte os blandt andet til The Little Shoe Box i Holloway Road 87. Forretningen må karakteriseres som et kæmpe skomagerværksted med en lille rodet butik foran. En ældre mand i hvid kittel og med en smøg i munden tøffede omkring, tilsyneladende ikke særlig interesseret i at sælge noget. Man skulle selv komme med ideerne, så kunne han lave det mest utrolige. Det lykkedes dog langt om længe at få ham til at ryste op med noget af sit lager af stiletsandaler i størrelse 43, og sælge os nogle af dem til os. Inde bagved butikken var der så dette kæmpeværksted med 3 ansatte, der producerede alverdens spændende ting i det syndigste rod, jeg længe har

y Capital of the World

set. Manden var skomager og havde ikke meget talent som sælger, men hans varer var af høj kvalitet og kostede derefter.

Søndag aften var der arrangeret aftenselskab med spisning i restauranten Little Havana ved Leicester Square. Et par hundrede mennesker i fineste antræk flokkedes i de flotte lokaler, som ser meget cubanske ud med søjler, palmer og skodder for de høje vinduer. Forsøget på at give stedet en stemning af slid og forfald er dog mindre ægte. Her var der så en stor buffet med cajun-mad og frem for alt en mulighed for at snakke med andre. 09 vi fik konverseret flere fra en herlig mistress fra USA med fuldtidsslave i gummi stuepigeress til et helt ungt par fra Birmingham, som havde parkeret babyen hos bedsteforældrene og hvis udstyr var beskedent, hvad der ganske opvejedes

af deres spontane glæde ved endelig at være med til noget af alt det de drømte om. Vi hilste også på Miss Autumn, som var iført et af den slags korsetter, som man tror kun eksisterer i fantasien. Hun var snøret helt ned til knæene, så hun kunne kun stå op, og pragffuld så hun ud. Men ak - de gale englændere og deres lukketider! Klokkeren halv elleve lukkede baren og en halv time senere var det hele forbi, lige som vi var ved at komme rigtig godt i gang.

Og hvad oplevede vi så ellers? Blandt andet et besøg i Europas bedste tegneseriebutik Forbidden Planet, det victorianske stormagasin Liberty, Globe teatret - dog kun udefra, og to teaterforestillinger. For jeg er nemlig ikke bare glad for SM og tatoveringer, men også for Shakespeare. Barden selv mødte vi dog kun i en supermorsom klovneforestilling,

hvor man opførte The Complete Works of Shakespeare (forkortet). 09 så vi kan prale af at have set selveste Star Wars-imperiets kejser spille hovedrollen i Christopher Marlowe's skuespil The Jew of Malta. Ian McDiarmid var fremragende og forestillingen en af årets bedste.

London kan anbefales. Fetishbutikkerne er mange og udvalget stort, men myten om, at det skulle være så meget billigere end herhjemme, holder ikke. Det var en glad oplevelse at komme tilbage til byen. De fleste af mine besøg skete i begyndelsen af 70'erne. I dag virker byen meget mere nutidigt europæisk og spillevende, end jeg huskede den. Mindre te og mere cappuccino. Og vel er øllet er stadig tyndt, men ikke længere lunkent, så jeg er lige parat til at tage af sted igen.

Cara

